

Nazwa przedmiotu: Literatura specjalistyczna - skrzypce			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny, Edukacji Muzycznej i Wokalistyki		Ważne od roku akademickiego: 2025/2026	
Kierunek: Instrumentalistyka		Specjalność: pedagogika instrumentalna - gra na skrzypcach	
Forma studiów: stacjonarne drugiego stopnia		Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Forma zajęć: wykład	Język przedmiotu: polski	Rok/semestr: rok I / sem. I-II	Wymiar godzin: 30
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Pedagogiki Instrumentalnej		
Prowadzący zajęcia	mgr Marcin Gątecki		
Cele przedmiotu	Edukacja muzyczna studentów w kontekście pełniejszej znajomości literatury skrzypcowej. Edukacja muzyczna studentów w kontekście przydatności literatury skrzypcowej w dalszej pracy zawodowej. Przybliżenie różnych trendów i ujęć wykonawczych. Pogłębianie wiedzy dotyczącej zagadnień literatury skrzypcowej w oparciu o materiały źródłowe. Kształtowanie smaku muzycznego.		
Wymagania wstępne	Do uczęszczania na zajęcia dopuszczone są osoby odpowiadające warunkom wstępnym określonym przez Uczelnię.		
Kategorie	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU	Symbol specjalnościowy
Wiedza	1	posiada szczegółową znajomość literatury muzycznej, elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów oraz zna repertuar związany z kierunkiem studiów i własną specjalnością	K2_W01
	2	zna i rozumie linie rozwojowe w historii literatury skrzypcowej i związane z nimi tradycje wykonawcze.	K2_W02
Umiejętności	3	dysponuje pogłębionymi umiejętnościami umożliwiającymi tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych, świadomie wykorzystuje intuicję, emocjonalność i wyobraźnię	K2_U01
Kompetencje społeczne	4	jest kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie kierunku oraz w ramach innych działań kulturotwórczych	K2_K01
TREŚCI PROGRAMOWE			Liczba godzin
1. Podstawy rozwoju rosyjskiej i radzieckiej szkoły skrzypcowej. Życie muzyczne XIX-to wiecznej Rosji; Petersburska szkoła skrzypcowa. Odeska szkoła skrzypcowa; Osobowości artystyczne i pedagogiczne - L. Auer, P. Stolarski, Radziecka wiolinistyka. Moskiewska szkoła skrzypcowa; Leningradzka szkoła skrzypcowa. Osobowości artystyczne i pedagogiczne - A. Jampolski, J. Jankielewicz, D. Ojstrach, L. Kogan. Literatura rosyjska i radziecka w nagraniach historycznych. 2. Węgierska szkoła skrzypcowa a literatura. Skrzypkowie pochodzenia węgierskiego - a rozwój wiolinistyki europejskiej XIX i XX w. Józef Joachim - twórca sukcesów berlińskiej szkoły skrzypcowej .Leopold Auer - twórca sukcesów petersburskiej szkoły skrzypcowej. Carl Flesch - twórca sukcesów europejskiej szkoły skrzypcowej. Węgierska literatura skrzypcowa w nagraniach historycznych. 3. Wiolinistyka amerykańska. Życie muzyczne Ameryki II połowy XIX w. Imigracja europejska a rozwój amerykańskiej wiolinistyki. Znaczenie uczelni amerykańskich w życiu muzycznym Ameryki-Curtis Institute w Filadelfii, Juilliard School of Music w Nowym Jorku. Osobowości artystyczne i pedagogiczne. Spalding, L. Persinger, I. Galamian. Przegląd młodzieńczych nagrań Y. Menuhin, R. Ricci, M. Rabin. Rola polskich wiolinistów kształtowaniu oblicza muzycznego Ameryki-P. Kochański J. Gingold, S. Goldberg, B. Gimpel, R. Totenberg. Rola rosyjskich wiolinistów w kształtowaniu oblicza muzycznego Ameryki-E. Zimbalist, M. Elman, T. Seidel, J. Heifetz, T. Spivakovsky, A. Schneider, N. Milstein i in. Amerykańska literatura skrzypcowa w nagraniach historycznych.			30

4. Szkoły narodowe a literatura skrzypcowa. Finlandia, Norwegia, Hiszpania, Holandia, Rumunia, Szwajcaria – portrety twórców, przegląd archiwalnych nagrań (P. Sarasate, J. Sibelius, G. Enescu.)	
5. Rozwój polskiej literatury skrzypcowej. Tradycje skrzypcowe XVI-to i XVII-to wiecznej Polski – materiały źródłowe. Mieszczkańska kultura muzyczna XIX-to wiecznej Polski a literatura. Wiek XIX – era skrzypków wirtuozów. Osobowości artystyczne i pedagogiczne – K. Lipiński, A. Kątski, H. Wieniawski, S. Barcewicz, I. Lotto. XIX-to wieczna polska literatura skrzypcowa w nagraniach historycznych. Osobowości artystyczne i pedagogiczne: I. Dubiska, E. Umińska, J. Jarzębski, Z. Feliński, T. Wroński, Z. Brzewski, H. Palulis, K. Jakowicz. T. Gadzina Polska literatura skrzypcowa w historycznych nagraniach.	
6. Podstawy rozwoju szkoły franko-belgijskiej. Francuska literatura skrzypcowa u schyłku XVII i I połowy XVIII w. Historia Konserwatorium Paryskiego – osobowości artystyczne i pedagogiczne: P. Gaviniés, R. Kreutzer, P. Rode, P. M. Baillot. G.B. Viotti – ojciec francuskiej szkoły skrzypcowej. Osiągnięcia francuskiej szkoły skrzypcowej na przełomie XIX i XX w. Reprezentanci belgijskiej szkoły skrzypcowej z przełomu XIX i XX w.; H. Beriot, H. Vieuxtemps, E. Ysaye .	

Metody kształcenia	1. Wykład problemowy. 2. Wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień. 3. Analiza przypadków. 4. Prezentacja nagrań CD i DVD.
--------------------	--

Metody weryfikacji	Metoda	Nr efektu uczenia się
	1. Realizacja zleconego zadania.	1, 2, 3, 4
	2. Egzamin pisemny na bazie problemu	1, 2, 3, 4

KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI

Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1-6	1-4	1-2
2	1-6	1-4	1-2
3	1-6	1-4	1-2
4	1-6	1-4	1-2

Warunki zaliczenia	I semestr – zaliczenie na podstawie przebiegu pracy w I semestrze (aktywność i stopień przygotowania do zajęć, stopień realizacji wymagań programowych, frekwencja). II semestr – egzamin w formie testu pisemnego sprawdzającego wiedzę z literatury skrzypcowej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu pisemnego jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów kształcenia.
--------------------	--

Rok	I		II	
Semestr	I	II	III	IV
ECTS	2	2	-	-
Liczba godzin w sem.	1	1	-	-
Rodzaj zaliczenia	zaliczenie	egzamin	-	-

Literatura podstawowa

D. Boyden: Dzieje gry skrzypcowej od początków do roku 1761, Kraków 1980
 Bachman: An Encyclopedia of the Violin, New York 1925
 J. Kusiak: Literatura skrzypcowa, PWM 2000
 J. Reiss: Skrzypce i skrzypkowie, Kraków 1955

Literatura uzupełniająca

L. Auer: Violin Playing as I teach it, New York 1921
 E. Melkus: Die Violine, Berno-Stuttgart 1977
 S. Elman: Memoirs of Mischa Elman's Father, New York 1953
 Y. Menuhin, W. Primrose: Violin and Viola, Macdonald and Jane's, 1976

KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA

Zajęcia dydaktyczne	30	Przygotowanie się do prezentacji	20
Przygotowanie się do zajęć	10	Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	50
Praca własna z literaturą	10	Inne	0
Łączny nakład pracy w godzinach	120	Łączna liczba punktów ECTS	4

Możliwości kariery zawodowej

Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej jako pedagog-instrumentalista.